

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 9.10.2003
KOM(2003) 589 endelig

2003/0229 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og (EF) nr. 973/2001

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. Indledning

Forskerne har gentagne gange påpeget, at flere fiskebestande i Middelhavet er i en meget dårlig forfatning, og at det nuværende fiskerimønster er uegnet til at sikre et bæredygtigt fiskeri. Den generelle produktion og fangstraterne er faldet støt trods den øgede fiskeriindsats, når man sammenligner med de udbytter, man opnåede for 20 eller flere år siden. For eksempel er den generelle fangstrate pr. fiskeriindsats i nogle af de mest produktive områder som Adriaterhavet og Sicilienstrædet faldet med over 60 %. Når det gælder kammuslinger, er fangstraten faldet med over 90 %. Der kan findes lignende eksempler for andre områder og ressourcer.

Der er sket en sådan udbyttenedgang, selv når man tager højde for den reducerede genudsætning: der genudsættes langt færre fisk på grund af nedgangen i de tidligere så rigelige bestande, som har gjort det mere fordelagtigt at lande arter og størrelseskategorier, der tidligere blev genudsat.

Der er flere vigtige bestande, som har en meget lille gydebiomasse. Det er meget vigtigt at beskytte ungfisk, hvis man skal sikre både bestandenes produktionspotentiale og tilstrækkeligt mange gydemodne fisk i populationerne. Det mål kan nås ved både at forbedre fangstmetodernes selektivitet og beskytte opvækstområderne.

For øjeblikket udnytter fiskerne i Middelhavet alle de fisk og fiskepladser, der findes ned til en dybde på over 800 m, ved samtidig eller lige efter hinanden at benytte flere forskellige fangstmetoder. Den gradvise udvidelse af fiskeriaktiviteterne til offshore-fiskepladser med udnyttelse af enten nye bestande eller nye dele af allerede overfiskede bestande har indtil for nylig sikret mulighed for at fiskeriet i Middelhavet til stadighed kunne vokse.

For at kunne udnytte dybereliggende fiskepladser er det dog nødvendigt med mere skånsomme metoder, da disse biologiske systemer er kendetegnet ved lav produktivitet, som gør dybvandsfisk mere sårbare over for fiskeri, og da der er tale om betydelige, men endnu ikke særlig kendte habitater.

II. Kommissionens handlingsplan for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet

I forbindelse med reformen af den fælles fiskeripolitik vedtog Kommissionen en meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om en EU-handlingsplan for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet som led i den fælles fiskeripolitik (KOM(2002) 535 endelig af 9. oktober 2002). I denne handlingsplan skitserer Kommissionen hovedpunkterne i den kommende fiskeripolitik for Middelhavet med særlig vægt på bevarelsespolitikken.

Handlingsplanen understreger Middelhavets særlige karakteristika. De betyder, at, skønt målene for EU-fiskeriforvaltningen, som er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002, må være de samme i Middelhavet som i andre EU-områder, må midlerne til at nå disse mål afpasses efter Middelhavsfiskeriets særlige karakteristika for at tage højde for de forskellige biologiske, geografiske og retlige forhold i dette område og for fiskerierorganisationernes erfaringer og praksis.

I december 2002 vedtog Rådet konklusionerne vedrørende denne handlingsplan. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 26. marts 2003. Europa-Parlamentet vedtog sin beslutning den 19. juni 2003. Konklusionerne støtter i vidt omfang Kommissionens strategi, men lægger vægten anderledes på visse punkter.

To dele af handlingsplanen er særligt vigtige: 1) ajourføringen af forordningen om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet (forordning (EF) nr. 1626/94) og indførelse af EU-forvaltning af fiskeriindsatsen i området, og 2) drøftelsen af en eventuel udvidelse af medlemsstaternes jurisdiktion i Middelhavet, om muligt som led i et bredere multilateralt initiativ med deltagelse af områdets øvrige kyststater. Det foreliggende forslag vedrører det første af disse to mål. Det andet vil blive behandlet på en diplomatkonference i Venezia i november 2003, som EU har taget initiativ til.

III. Forordningsforslagets struktur og indhold

Dette forslag reviderer og erstatter de foranstaltninger, der er fastlagt i forordning (EF) nr. 1626/94; dog videreføres nogle af de bestemmelser, som er almindeligt accepteret af aktørerne i Middelhavsfiskeriet og af offentligheden. Forslaget tager højde for henstillinger og/eller udtalelser fra Europa-Kommissionens Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF), FAO's Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) og Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT) samt fra medlemsstaterne i deres forslag til specifikke genopretningsplaner. Men forslaget indeholder også vigtige nye elementer, som aktørerne har gjort Kommissionen opmærksom på både skriftligt og under de regionale workshopper.

Med forslaget:

- indføres der nye tekniske foranstaltninger for at gøre den gældende maskestørrelse på 40 mm for trukne netredskaber mere selektiv; maskestørrelsen øges til 60 mm, dog ikke med det samme, men i to etaper over de næste seks år
- skærpes det gældende forbud mod anvendelse af trukne redskaber i kystfarvande
- begrænses størrelsen af bestemte fiskeredskaber, som påvirker fiskeriindsatsen
- indføres der en procedure for midlertidig eller permanent lukning af områder for bestemte fangstmetoder enten i EU-farvande eller internationale farvande
- fastsættes det, at der skal vedtages forvaltningsplaner for Middelhavet, som kombinerer forvaltning af fiskeriindsatsen med tekniske foranstaltninger
- indføres der bestemmelser, der skal sikre, at det rekreative fiskeri foregår på en måde, så det ikke i så høj grad griber ind i erhvervsfiskeriet og ikke bringer visse ressourcers bæredygtighed i fare
- delegeres der beføjelser til medlemsstaterne, så de i egne territorialfarvande og under visse omstændigheder kan regulere fiskeriaktiviteter, som ikke har nogen afgørende betydning for EU eller indvirkning på miljøet, det gælder bl.a. visse lokale fiskerier, som er tilladt ifølge EU-lovgivningen.

Med forslaget indføres der også bevarelsesforanstaltninger i 25-sømile-forvaltningszonen omkring Malta i overensstemmelse med retningslinjerne i traktaten om tiltrædelse af Den Europæiske Union fra 2003.

Forslagets struktur

Forslaget indeholder følgende kapitler:

Kapitel I: Anvendelsesområde og definitioner

I dette kapitel fastlægges forordningens geografiske anvendelsesområde, og visse tekniske udtryk defineres.

Kapitel II: Beskyttede arter og habitater

Med denne del af forslaget inddrages beskyttelse af visse marine arter i overensstemmelse med forskellige internationale konventioner i den fælles fiskeripolitik, og der fastsættes bestemmelser om beskyttelse af søgræsbevoksninger mod bestemte fiskeredskaber.

Kapitel III: Fredningsområder

Fredningsområder, hvor visse former for fiskeri er forbudt eller begrænset, betragtes som et potentielt effektivt middel til at beskytte unge individer af en række arter samt havmiljøet. I denne del af forslaget fastlægges en procedure til etablering af sådanne områder. Det foreslås også, at medlemstaterne skal kunne etablere sådanne områder i deres territorialfarvande, forudsat at Kommissionen bliver underrettet herom og kan undersøge disse tiltag.

Kapitel IV: Begrænsninger for fiskeredskaber

I denne del af forslaget fastsættes betingelser for anvendelse af fiskeredskaber med det formål at forbyde eller begrænse brug af redskaber, der kan have en negativ indvirkning på havmiljøet, og at sikre et mindstemål af selektivitet i de tilladte redskaber for at beskytte ungfisk og begrænse genudsætning.

Et vigtigt mål i forslaget er gradvis at øge den gældende maskestørrelse for bundtrawl til 60 mm (fra de nuværende 40 mm). Det vil medføre en bedre størrelsesselektivitet, sikre større udbytter og større sandsynlighed for, at ungfiskenene bliver kønsmodne og kan være med til at genopbygge bestandene. Det foreslås, at denne proces foregår i etaper, således at maskestørrelsen øges til 50 mm inden udgangen af 2005 og til 60 mm inden udgangen af 2008. Andre tiltag på kort sigt som lukkede områder og begrænsning af fiskeriindsatsen skulle føre til både større fiskebestande og større fisk, og det vil på kort sigt reducere effekten på udbyttet af en kommende forøgelse af maskestørrelsen.

Trawlredskabernes selektivitet er også afhængig af, hvordan redskaberne er rigget til. Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 3440/84 om, hvilke anordninger det er tilladt at fastgøre til trawl, må udvides til også at omfatte foranstaltninger vedrørende tilrigning af trawl for at tage højde for den fiskeriteknologiske udvikling.

Forslaget indeholder desuden bestemmelser om den maksimalt tilladte størrelse for visse fiskeredskaber med det formål at lægge loft over fiskeriindsatsen.

Det er fortsat meget vigtigt at beskytte kystfarvandene mod trawlfiskeri, både for at beskytte ungfiskenes opvækstområder og for at bevare følsomme habitater. Derfor foreslås der EU-regler for, hvor tæt på kysten visse redskaber må anvendes.

Kapitel V: Mindstemål for marine organismer

I fiskeriet i Middelhavet udnyttes flere arter på alle udviklingstrin. Fastlæggelse af mindstemål er fortsat et vigtigt middel til at gøre det muligt for unge marine organismer at blive kønsmodne og formere sig.

Hermafroditarter er specielt sårbare over for et alt for intensivt ikke-selektivt fiskeri. Nogle af disse arter, som er af stor betydning for lokale fiskersamfunds fortsatte beståen, er efter sigende brudt sammen eller på nippet til at bryde sammen. Det er derfor vigtigt at fastlægge mindstemålene for disse arter, selv om de fleste af dem fanges ved kystfiskeri.

For kulmule foreslås det, at man går gradvis frem. I første omgang foreslås en midlertidig nedsættelse af mindstemålet til 15 cm, som svarer bedre til selektiviteten i den nuværende 40 mm maskestørrelse, den ændrede tilrigning af fiskeredskaberne og den foreslåede maskestørrelse på 50 mm. Når maskestørrelsen øges til 60 mm (fra 2009) bør der indføres et mindstemål på 20 cm svarende til selektiviteten i denne maskestørrelse.

Ifølge henstilling 2002/1 fra GFCM og en udtalelse fra STECF bør fisk fra små pelagiske bestande først fanges, når de er blevet kønsmodne. På baggrund heraf er mindstemålet for ansjoser blevet revideret, og der er indført et nyt for sardiner.

Kapitel VI: Ikke-erhvervsmæssigt fiskeri

Dette kapitel drejer sig om nødvendigheden af at sætte grænser for det rekreative fiskeri for at sikre, at det ikke griber forstyrrende ind i erhvervsfiskeriet eller underminerer den bæredygtige udnyttelse af bestandene. Det rekreative fiskeri bør også kunne give oplysninger om stærkt vandrende arter som almindelig tun, sværdfisk og store pelagiske hajer.

Kapitel VII: Forvaltningsplaner

Da fiskeriet i Middelhavet hyppigt er flerartsfiskeri, og de forskellige fangstmetoder ofte kommer i vejen for hinanden, er der behov for at kunne vedtage integrerede forvaltningsordninger på EU-plan. Planerne i den forbindelse kan foreslås af medlemsstaterne eller af et regionalt rådgivende råd og vedtages af Rådet efter forslag fra Kommissionen.

Selv om Kommissionen foreslår, at forvaltningen af kystfiskeri efter bestande, der ikke er fælles, i vidt omfang overlades til medlemsstaterne, kræves det af disse, at de inden udgangen af 2004 iværksætter forvaltningsplaner for de fiskerier inden for deres egne territorialfarvande, der foregår med andre fiskeredskaber end trawl.

Kapitel VIII: Kontrolforanstaltninger

I dette kapitel foreslås regler, der tager sigte på bedre overholdelse af de gældende bestemmelser og skærpelse af kontrollen med fiskeriet i Middelhavet, fx regler om udpeget havn og en lavere mindstemængde for registrering af fangster i logbøger.

Kapitel IX: Stærkt vandrende arter

Med Rådets forordning (EF) nr. 973/2001 blev det hidtil gældende mindstemål på 120 cm for sværdfisk afskaffet, for at der kunne blive fastsat et nyt mindstemål, der svarer både til størrelsen af de kønsmodne fisk og til det aktuelle fiskerimønster. ICCAT har imidlertid ikke vedtaget nogen henstilling om dette spørgsmål. Da EU tegner sig for over 75 % af fangsterne af sværdfisk i Middelhavet bør der indføres et nyt EU-mindstemål samt tilsvarende specifikationer for langliner og et fire måneders forbud mod fiskeri fra begyndelsen af oktober til slutningen af januar for langlinefartøjer, der fisker efter bestemte stærkt vandrende arter, for at reducere fangsterne af unge sværdfisk markant.

Trods iværksættelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 har der de seneste år kunnet registreres et betydeligt fiskeri med drivgarn efter stærkt vandrende arter. For at modvirke

denne tendens foreslås det at forbyde fiskeri efter bestemte stærkt vandrende arter ved hjælp af bundsatte garn i bred forstand og forankrede flydegarn. Desuden foreslås det at begrænse størrelsen af kombinerede bundsatte garn og at fastlægge trådtykkelsen. Disse bestemmelser, der ikke skulle få nogen indflydelse på udbyttet af de arter, som der normalt fiskes efter i kystnært fiskeri, skulle bidrage til en bedre overholdelse af Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 og til at reducere dødeligheden for små hvaler.

Kapitel X: Farvandene omkring Malta

Med dette kapitel gennemføres de foranstaltninger, der er fastlagt i Maltas tiltrædelsestraktat af 2003, og som går ud på at begrænse fiskeriet i 25-sømile-forvaltningszonen til kystfiskeri for fartøjer på under 12 m, bortset fra et begrænset antal større fartøjer, som udøver særlige former for fiskeri. Disse foranstaltninger ligger på linje med den fælles fiskeripolitik Middelhavsstrategi, hvis mål er at gennemføre forvaltningen af fiskeriindsatsen efter område afhængigt af fartøjstype og fangstområde og at forbedre fiskerimønsteret gennem tekniske foranstaltninger, herunder forbud mod anvendelse af visse fiskeredskaber i bestemte områder.

Kapitel XI: Afsluttende bestemmelser

Dette kapitel indeholder bestemmelser om Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesforordninger og ophævelse af tidligere EU-bestemmelser for fiskeriet i Middelhavet.

IV. Supplerende nationale foranstaltninger

Dette forslag udgør en ramme for EU's forvaltning af fiskeressourcerne i Middelhavet. Det indeholder et stort antal EU-regler for fiskerier af fælles interesse, procedurer for videreudvikling af EU-regler, som fx fiskeriforvaltningsplaner, og forpligtelser for medlemsstaterne til at udarbejde nationale regler for fiskerier, der udelukkende foregår inden for egne territorialfarvande.

Som bekendt kan en medlemsstat ifølge artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 (rammeforordningen for den fælles fiskeripolitik) efter at have givet meddelelse herom træffe ikke-diskriminerende foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne inden for 12 sømil fra sine basislinjer. Ifølge artikel 10 i samme forordning kan medlemsstaten i andre farvande under dens jurisdiktion træffe foranstaltninger, der kun vedrører fiskerfartøjer, som fører dens flag.

Medlemsstater med kyst ud til Middelhavet opfordres til at træffe sådanne supplerende nationale foranstaltninger, når det er nødvendigt for at sikre bevarelsen af fiskeressourcerne eller beskyttelsen af det marine økosystem.

V. Samråd med aktørerne

Under udarbejdelsen af dette forslag har Kommissionen to gange rådført sig med fiskerierhvervet i Middelhavslandene. De synspunkter, erhvervet har gjort gældende under disse samråd, har haft indflydelse på nogle af forslagets vigtigste dele. Ideen om at opstille integrerede forvaltningsplaner, som kombinerer indsatsforvaltning med tekniske foranstaltninger, opretholdelse og skærpelse af forbuddet mod trawl i kystområder, behovet for at begrænse rekreativt fiskeri, behovet for at forbedre fiskerimønsteret på kort sigt gennem lukkede områder/perioder i stedet for generel forøgelse af maskestørrelsen og delegering til medlemsstaterne af visse lokale forvaltningsbeslutninger er således alle forslag, som er blevet stærkt anbefalet af repræsentanter for fiskerierhvervet.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og (EF) nr. 973/2001

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet², og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 af 20. december 2002 om bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne som led i den fælles fiskeripolitik³ gælder for Middelhavet.
- (2) Rådet har ved afgørelse 98/392/EF⁴ godkendt De Forenede Nationers havretskonvention, der indeholder visse principper og regler for bevarelse og forvaltning af de levende ressourcer i det åbne hav. I henhold til konventionens artikel 122 kan Middelhavet klassificeres som et delvis lukket havområde, og EF forsøger at koordinere forvaltningen og bevarelsen af de levende akvatiske ressourcer med andre kyststater.
- (3) Ifølge afgørelse 98/416/EF⁵ er EF kontraherende part i Aftalen om Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (i det følgende benævnt "GFCM"). GFCM-Aftalen udgør en ramme for regionalt samarbejde om bevarelse og forvaltning af Middelhavets marine ressourcer, idet der vedtages henstillinger på det område, som aftalen dækker, der bliver bindende for de kontraherende parter.
- (4) De biologiske, sociale og jurisdiktionsmæssige kendetegn ved fiskerierne i Middelhavet kræver, at EF skaber en særlig forvaltningsramme.
- (5) EF har forpligtet sig til at anvende forsigtighedsprincippet ved at træffe foranstaltninger til beskyttelse og bevarelse af de levende akvatiske ressourcer og marine økosystemer og til at sørge for, at de udnyttes på en bæredygtig måde.

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

⁴ EFT L 179 af 23.6.1998, s. 1.

⁵ EFT L 190 af 4.7.1998, s. 34.

- (6) Forvaltningsordningen i denne forordning omfatter aktiviteter i forbindelse med fiskeri i Middelhavet, der udføres af EF-fartøjer både i EF-farvande og internationale farvande, af tredjelandsfartøjer i medlemsstaternes fiskerizoner og af EU-borgere på åbent hav.
- (7) For ikke at hæmme den videnskabelige forskning bør denne forordning ikke anvendes for fiskeri i forskningsøjemed.
- (8) Der bør skabes en effektiv forvaltningsramme med en hensigtsmæssig ansvarsfordeling mellem EF og medlemsstaterne.
- (9) Den rigoristiske beskyttelse af visse marine arter, som allerede gives gennem Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter⁶, og som gælder for farvande under medlemsstaternes højhedsområde, bør også gælde for det åbne hav i Middelhavet.
- (10) For at tage højde for den nye videnskabelige rådgivning må der vedtages nye tekniske foranstaltninger til afløsning af dem, der er fastlagt i Rådets forordning (EF) nr. 1626/94 af 27. juni 1994 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Middelhavet⁷. Der bør også tages hensyn til hovedpunkterne i handlingsplanen for bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet som led i den fælles fiskeripolitik⁸.
- (11) Forordning (EF) nr. 1626/94 bør derfor ophæves.
- (12) Massive fangster af marine organismer, der ikke opfylder mindstemålene, bør undgås. Det er derfor nødvendigt at beskytte visse områder med høj koncentration af unge individer under hensyntagen til de lokale biologiske forhold.
- (13) Der bør indføres forbud mod eller skærpede regler for anvendelse af fiskeredskaber, der er meget skadelige for havmiljøet eller fører til nedfiskning af bestemte bestande.
- (14) For at undgå yderligere stigninger i antallet af døde unge individer og for markant at reducere genudsætning fra fiskerfartøjer af døde marine organismer bør der fastsættes bestemmelser om øgede maske- og krogstørrelser for trawl, bundsat garn i bred forstand og langliner, der anvendes til fiskeri efter bestemte arter af marine organismer, og om tvungen brug af kvadratmaskede net.
- (15) Til brug i en overgangsperiode før maskestørrelsen øges for bundtrawl, bør der fastlægges nogle specifikationer for tilrigning af trawl, som vil gøre den for øjeblikket anvendte maskestørrelse mere selektiv.
- (16) Forvaltningen af fiskeriindsatsen bør være det vigtigste middel til at opnå et bæredygtigt fiskeri i Middelhavet. Det er derfor relevant at fastlægge dimensionerne for de vigtigste former for passive fiskeredskaber for at begrænse en af de faktorer, der har indflydelse på fiskeriindsatsen.

⁶ EFT L 206 af 22.07.1992, s. 7.

⁷ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 973/2001 (EFT L 137 af 19.5.2001, s. 1).

⁸ KOM(2002) 535 endelig.

- (17) Dele af kystzonen bør forbeholdes selektive fiskeredskaber, som anvendes i kystnært fiskeri, for at beskytte opvækstområder og følsomme habitater og gøre fiskeriet i Middelhavet mere socialt bæredygtigt.
- (18) Der bør fastsættes mindstemål for visse marine organismer både for at udnytte dem bedre og for at fastlægge normer, som kan danne grundlag for den enkelte medlemsstats forvaltningsordning for kystfiskeriet. Til det formål bør visse fiskeredskabers selektivitet så vidt muligt svare til det mindstemål, der er fastsat for en bestemt art eller gruppe af arter, som fanges med det pågældende redskab.
- (19) For ikke at hindre udsætning eller omplantning af fiskebestande bør aktiviteter, der er nødvendige herfor, være tilladt, medmindre de bringer de pågældende arters bæredygtighed i fare.
- (20) Da rekreativt fiskeri er af stor betydning i Middelhavet, er det nødvendigt at sørge for, at det foregår på en måde, som ikke griber forstyrrende ind i erhvervsfiskeriet, som er forenelig med en bæredygtig udnyttelse af de levende akvatiske ressourcer og i overensstemmelse med EF's forpligtelser over for regionale fiskerierorganisationer.
- (21) I betragtning af de særlige kendetegn ved mange fiskerier i Middelhavet, som er begrænset til bestemte geografiske delområder, og traditionen for at forvalte fiskeriindsatsen lokalt, bør der være mulighed for at opstille EF-forvaltningsplaner og nationale forvaltningsplaner, som specielt kombinerer indsatsforvaltning med tekniske foranstaltninger.
- (22) For at sikre en effektiv kontrol med fiskeriaktiviteterne bør der træffes visse specifikke foranstaltninger, der supplerer eller skærper dem, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik⁹. Der er især behov for at nedsætte den nuværende grænse på 50 kg levende vægt for alle andre arter end stærkt vandrende arter og små pelagiske arter, der fanges i Middelhavet og skal registreres i logbogen.
- (23) Da EF-fiskeriet tegner sig for over 75 % af fangsterne af sværdfisk i Middelhavet, bør Rådets forordning (EF) nr. 973/2001 af 14. maj 2001 om tekniske bevarelsesforanstaltninger for visse bestande af stærkt vandrende fiskearter¹⁰ ændres, så der indføres et EF-mindstemål samt tilsvarende specifikationer for langliner og et firemåneders forbud mod fiskeri med langliner for at beskytte unge sværdfisk.

⁹ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

¹⁰ EFT L 137 af 19.5.2001, s. 1.

- (24) Der må vedtages EF-bestemmelser for fiskeriet i farvandene omkring Malta i overensstemmelse med retningslinjerne i tiltrædelsestraktaten, særlig artikel 21 og bilag III. Der bør være pligt til at have en særlig fiskeritilladelse for at få adgang til disse farvande.
- (25) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning vedtages efter Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen¹¹.
- (26) Ændringer til bilagene til denne forordning vedtages også efter Rådets afgørelse 1999/468/EF -

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1 *Anvendelsesområde*

1. Denne forordning gælder:

a) for bevarelse, forvaltning og udnyttelse af levende akvatiske ressourcer, for så vidt disse aktiviteter udøves:

i) i de farvande i Middelhavet, der ligger øst for 5° 36' vestlig længde (i det følgende benævnt "Middelhavet"), og som hører under medlemsstaternes højhedsområde eller jurisdiktion

ii) af EF-fiskerifartøjer i Middelhavet uden for de farvande, der er nævnt i nr. i)

iii) af medlemsstaternes borgere, uden at dette indskrænker flagstatens primære ansvar, i Middelhavet uden for de farvande, der er nævnt i nr. i), og

b) for markedsføring af fiskevarer fremstillet af organismer, der er fanget i Middelhavet.

2. Denne forordning gælder ikke for fiskeriaktiviteter, som udelukkende udøves med henblik på videnskabelige undersøgelser, som udføres med tilladelse fra den eller de pågældende medlemsstater og under dennes eller disses myndighed.

Artikel 2 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- (1) "trukne redskaber": fiskeredskaber, der enten trækkes ved hjælp af fartøjets maskineffekt eller indhales ved hjælp af spil, mens fartøjet ligger for anker eller sejler langsomt, herunder navnlig trukne netredskaber og skrabere

¹¹ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- (2) "trukne netredskaber": trawl, vod brugt fra fartøj og strandvod
- (3) "trawl": net, der aktivt trækkes af fartøjets hovedmaskine, og som består af en kegle- eller pyramideformet krop (trawlkrop), der bagtil er lukket af en fangstpose. Nettet kan udvides i åbningen ved hjælp af vinger eller være monteret på en fast ramme. Nettet udspiles i bredden ved hjælp af skovle eller ved hjælp af en bom eller ramme, der kan have forskellig form og størrelse. Sådanne net kan enten trækkes hen over bunden (bundtrawl) eller midt i vandsøjlen (pelagisk trawl)
- (4) "vod brugt fra fartøj": omkredsende net eller vod, der udsættes og trækkes ved hjælp af tov og spil fra et sejlende eller forankret fartøj, og ikke trækkes af fartøjets hovedmaskine, bestående af to sidevinger og en skeformet pose i midten eller en pose bagtil. Det kan anvendes overalt i vandsøjlen lige fra overfladen til bunden alt efter målar
- (5) "strandvod": omkredsende net og vod, der sættes fra et fartøj og indhales fra kysten
- (6) "skrabere": redskaber, der aktivt trækkes af et fartøjs hovedmaskine og anvendes til fangst af toskallede bløddyr, og som består af en netpose eller metalkurv opspændt på en solid ramme, der kan have forskellig størrelse eller form, og hvis underside er forsynet med et skrabeblad, der enten kan være afrundet, skarpt eller forsynet med tænder og også kan være forsynet med glidere og depressorer. Nogle skrabere er mekaniseret, idet de er forsynet med hydraulisk udstyr (hydrauliske skrabere)
- (7) "fredningsområde": et geografisk afgrænset havområde, hvor alt fiskeri eller visse former for fiskeri er midlertidigt eller permanent forbudt eller begrænset for bedre at udnytte og bevare de levende akvatiske ressourcer eller for bedre at beskytte de marine økosystemer
- (8) "garn": net bestående af enkeltlaget garn, der holdes lodret i vandet ved hjælp af flåd og synk. Det anvendes til fangst af levende akvatiske organismer ved, at organismene bliver indviklet i eller sætter sig fast i garnet. Afhængig af synk og flåd kan sådanne garn anvendes til fiskeri enten i vandsøjlen op til overfladen (forankret flydegarn og drivgarn) eller tæt ved bunden (bundsat garn)
- (9) "forankret flydegarn": garn, der er fastgjort eller kan fastgøres i havbunden, og som flyder i vandsøjlen op til overfladen
- (10) "drivgarn": garn, der holdes ved overfladen eller i en vis afstand herfra af flydere, og som driver frit med strømmen, som oftest sammen med det fartøj, det er fastgjort til. Det kan forsynes med drivankre eller andre flydere for at stabilisere det og/eller begrænse dets drift
- (11) "bundsat garn": garn, der er fastgjort eller kan fastgøres i havbunden, så det kan holdes på plads tæt på havbunden
- (12) "bundsat garn i bred forstand": toggegarn, bundsat garn eller kombineret bundsat garn
- (13) "toggegarn": garn med to eller flere vægge, der er ophængt parallelt på en enkelt overtælle, og som er fastgjort eller kan fastgøres i havbunden
- (14) "kombineret bundsat garn": bundsat garn kombineret med et toggegarn, der udgør den nederste del

- (15) ”omkredsede net”: net til fangst af fisk ved indeslutning fra siden og fra neden
- (16) ”snurpenot”: omkredsede net, som trækkes sammen i bunden ved hjælp af en snurpewire, der løber igennem en række ringe langs med undertællen og gør det muligt at trække noten sammen og lukke den
- (17) ”rekreativt fiskeri”: fiskeri, hvor de levende akvatiske ressourcer udnyttes i rekreativt eller sportsligt øjemed
- (18) ”indretninger, der tiltrækker fisk (FAD)”: hjælpemidler, der flyder på havoverfladen og tiltrækker ungfisk eller voksne fisk af stærkt vandrende arter.

Kapitel II

Beskyttede arter og habitater

Artikel 3

Beskyttede arter

1. Det er forbudt forsætligt at fange, opbevare om bord, omlade eller lande de marine arter, der er nævnt i bilag IV til Rådets direktiv 92/43/EØF¹².
2. Uanset stk. 1 er det tilladt at opbevare om bord, omlade eller lande de marine arter, der er nævnt i stk. 1, og som fanges uforsætligt, hvis denne aktivitet er nødvendig som hjælp til genopbygning af bestande og under forudsætning af, at den berørte nationale myndighed er blevet behørigt informeret i forvejen.

Artikel 4

Beskyttede habitater

Det er forbudt at anvende trawl, skrabere, fælder, snurpenot, vod brugt fra fartøj og strandvod eller lignende redskaber til fiskeri hen over posidonia-bevoksninger (*Posidonia oceanica*) eller andre marine frøplanter.

Kapitel III

Fredningsområder

Artikel 5

EF-fredningsområder

1. Inden de 30. juni 2004 sender medlemsstaterne Kommissionen oplysninger af relevans for etablering af fredningsområder både inden og uden for territorialfarvandene.
2. Ud fra disse oplysninger og alle andre relevante oplysninger udpeger Rådet inden den 31. december 2004 fredningsområder, der helt eller delvis ligger uden for medlemsstaternes territorialfarvande, samt de fiskeriaktiviteter, der er forbudt eller tilladt i disse områder.

¹² EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.

3. Rådet kan efterfølgende udpege andre fredningsområder ud fra nye relevante videnskabelige oplysninger.

Artikel 6 **Nationale fredningsområder**

1. Inden den 31. december 2004 udpeger medlemsstaterne andre fredningsområder i deres territorialfarvande, hvor fiskeriaktiviteter kan forbydes eller begrænses for at bevare og forvalte levende akvatiske ressourcer eller opretholde eller forbedre marine økosystemers bevarelsesstatus. Myndighederne i de pågældende medlemsstater beslutter, hvilke fiskeredskaber der kan anvendes i disse fredningsområder, og fastsætter passende tekniske forholdsregler, som ikke må være mindre strenge end EF-bestemmelserne.

2. Medlemsstaterne kan efterfølgende udpege andre fredningsområder ud fra nye relevante videnskabelige oplysninger.

3. Foranstaltningerne i stk. 1 og 2 meddeles Kommissionen.

4. Hvis et foreslået fredningsområde i en medlemsstats territorialfarvande kan tænkes at berøre en anden medlemsstats fartøjer, udpeges det først, når Kommissionen, den pågældende medlemsstat og det relevante regionale rådgivende råd er blevet hørt efter proceduren i artikel 8, stk. 3-6, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

5. Hvis Kommissionen mener, at de foranstaltninger, der er meddelt efter stk. 3, ikke sikrer tilstrækkelig høj beskyttelse af ressourcer og miljø, kan den efter at have hørt medlemsstaten anmode denne om at ændre foranstaltningen, eller Kommissionen kan foreslå Rådet at udpege et fredningsområde eller vedtage tekniske foranstaltninger for de pågældende farvande.

Kapitel IV **Begrænsninger for fiskeredskaber**

Artikel 7 **Forbudte fiskeredskaber og fangstmetoder**

Følgende må hverken anvendes til fiskeri eller opbevares om bord:

- a) giftige, bedøvende og ætsende stoffer
- b) apparater til frembringelse af elektriske udladninger
- c) sprængstoffer
- d) stoffer, som kan eksplodere, hvis de blandes
- e) trukne redskaber til fiskeri efter ædelkoral
- f) tryklufthamre og andre slagredskaber til fiskeri efter arter, der holder til ved klipper.

Artikel 8
Mindestmaskestørrelser

1. Det er forbudt at anvende trukne netredskaber, omkredsede net eller garn til fiskeri efter spidstandet blankesten og at opbevare sådanne om bord, medmindre maskestørrelsen i den del af nettet, hvor maskerne er mindst, opfylder kravene i stk. 3-6.
2. Maskestørrelsen bestemmes efter procedurerne i Kommissionens forordning (EF) nr. 129/2003¹³.
3. For andre trukne netredskaber end dem, der er nævnt i stk. 4, er mindstemaskestørrelsen:
 - 1) indtil 31. december 2005: 40 mm
 - 2) fra 1. januar 2006: 50 mm
 - 3) fra 1 januar 2009: 60 mm.
4. For pelagisk trawl til fiskeri efter sardin og ansjos er mindstemaskestørrelsen 20 mm, hvis de nævnte arter udgør mindst 85 % af fangsten i levende vægt efter sortering.
5. For omkredsede net er mindstemaskestørrelsen 14 mm.
6. For garn til fiskeri efter spidstandet blankesten er mindstemaskestørrelsen 100 mm, hvis denne art udgør mindst 20 % af fangsten i levende vægt.
7. På anmodning af en medlemsstat kan Kommissionen give tilladelse til, at stk. 3, 4 og 5 fraviges for vod brugt fra fartøj og for strandvod, som er omfattet af en forvaltningsplan, jf. artikel 17, forudsat at de pågældende fiskerier er meget selektive og kun har ubetydelig indvirkning på havmiljøet.

Medlemsstaterne begrundede en sådan fravigelse med aktuelle videnskabelige og tekniske data.

Artikel 9
Mindestmål for kroge

1. Det er forbudt at anvende langliner med kroge, hvor krogen har en samlet længde på under 5 cm og en bredde på under 2,5 cm, og at opbevare sådanne redskaber om bord for alle fiskerifartøjer, der anvender langliner, og som lander eller har en mængde spidstandet blankesten (*Pagellus bogaraveo*) om bord, der udgør over 20 % af fangsten i levende vægt efter sortering.
2. I stk. 1 forstås ved:
 - a) "krogens samlede længde": skafnets maksimale samlede længde målt fra den ende af krogen, der bruges til at fastgøre linen, og som normalt har form som et øje, til bøjningens højeste punkt;

¹³ EFT L 22 af 25.1.2003, s. 5.

- b) "krogens bredde": den største horisontale afstand målt fra skaftets yderside til modhagens yderside.

Artikel 10

Tilbehør til og tilrigning af trawl

1. Ingen masker i nogen del nettet må blokeres eller på anden måde reelt gøres mindre undtagen gennem anordninger, der er tilladt efter Kommissionens forordning (EØF) nr. 3440/84¹⁴ eller anført i bilag I til nærværende forordning.
2. Tilrigning af trawl skal overholde de tekniske specifikationer i bilag I, litra b), i nærværende forordning.

Artikel 11

Fiskeredskabers dimensioner

Fiskeredskaber, som ikke overholder dimensionerne i bilag II, må ikke medføres om bord eller anvendes til havs.

Artikel 12

Mindsteafstand og -dybder for anvendelse af fiskeredskaber

1. Det er forbudt at anvende trukne redskaber inden for en kystzone på 3 sømil eller på en vanddybde under 50 m, hvis en sådan dybde nås tættere på kysten.

Uanset første afsnit er det tilladt at anvende hydrauliske skrabere mellem 1,5 og 3 sømil fra kysten uanset vanddybde, forudsat at fangsten af andre arter end skaldyr ikke overstiger 10 % af den samlede levende vægt af hele fangsten.

2. Det er forbudt at anvende trawl og hydrauliske skrabere inden for en kystzone på 1,5 sømil.

3. Det er forbudt at anvende snurpenot inden for en kystzone på 0,5 sømil eller på en vanddybde under 50 m, hvis en sådan dybde nås tættere på kysten.

4. Det er forbudt at anvende trukne redskaber, snurpenot og andre omkredsede net inden for 1 sømil fra grænserne for de fredningsområder, der er fastlagt efter artikel 5 og 6.

5. På anmodning af en medlemsstat kan Kommissionen give tilladelse til, at stk. 1 og 3 fraviges lokalt, hvis det kan begrundes med særlige geografiske begrænsninger, eller hvis de pågældende fiskerier er meget selektive og kun har ubetydelig indvirkning på havmiljøet, og forudsat at disse fiskerier er omfattet af en forvaltningsplan, jf. artikel 17. Medlemsstaterne begrundet en sådan fravigelse med aktuelle videnskabelige og tekniske data.

¹⁴ EFT L 318 af 7.12.1984, s. 23.

Kapitel V

Mindstemål for marine organismer

Artikel 13

Mindstemål for marine organismer

1. Marine organismer, som er mindre end de mindstemål, der er anført i bilag III (i det følgende benævnt "marine organismer, der ikke opfylder mindstemålene"), må ikke fanges, beholdes om bord, omlades, landes, transporteres, oplagres, sælges, frembydes eller udbydes til salg.
2. Marine organismers størrelse måles i overensstemmelse med bilag IV. Er mere end én metode til måling af mindstestørrelsen tilladt, betragtes marine organismer som havende det korrekte mål, hvis de ved mindst en af målingerne er lige så store som eller større end det relevante mindstemål.
3. Stk. 1 gælder ikke for sardin yngel landet til konsum, der er fanget med vod fra fartøj eller med strandvod, hvis dette fiskeri er tilladt ifølge nationale bestemmelser i en forvaltningsplan som omhandlet i artikel 17, forudsat at den pågældende sardinbestand er inden for sikre biologiske grænser.

Artikel 14

Udsætning og omplantning

1. Uanset artikel 13 må marine organismer, der ikke opfylder mindstemålene, fanges, beholdes om bord, omlades, landes, transporteres, oplagres, sælges, frembydes eller udbydes til salg med henblik på udsætning eller omplantning, hvis den medlemsstat, hvor de pågældende aktiviteter finder sted, giver tilladelse hertil og er ansvarlig herfor.
2. Medlemsstaterne sikrer, at fangst af marine organismer, der ikke opfylder mindstemålene, med henblik på de i stk. 1 nævnte formål foregår på en måde, der er forenelig med alle EF-forvaltningsforanstaltninger for de pågældende arter.
3. Marine organismer, der fanges til de i stk. 1 nævnte formål, skal enten genudsættes eller anvendes til ekstensivt akvakulturbrug. Hvis de atter fanges, må de sælges, oplagres, frembydes eller udbydes til salg, forudsat at de opfylder kravene i artikel 13.

Kapitel VI

Ikke-erhvervsmæssigt fiskeri

Artikel 15

Rekreativt fiskeri

1. Det er forbudt at anvende trukne netredskaber, omkredsede net, snurpenot, skrabere, hildingsgarn, toggegarn og langliner til rekreativt fiskeri efter stærkt vandrende arter.

2. Medlemsstaterne sikrer, at det rekreative fiskeri foregår på en måde, der er forenelig med denne forordning mål og bestemmelser.
3. Medlemsstaterne sikrer, at marine organismer, der fanges ved rekreativt fiskeri, ikke markedsføres.
4. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til både at registrere og sikre separat indsamling af data om fangst i Middelhavet ved rekreativt fiskeri efter stærkt vandrende arter, der er anført i bilag I til forordning (EF) nr. 973/2001.
5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle foranstaltninger, der træffes i henhold til denne artikel.

Kapitel VII

Forvaltningsplaner

Artikel 16

EF-forvaltningsplaner

1. Rådet kan vedtage forvaltningsplaner for specifikke fiskerier i Middelhavet, særlig i områder, som helt eller delvis ligger uden for medlemsstaternes territorialfarvande. Planerne kan blandt andet omfatte:

- a) foranstaltninger til forvaltning af fiskeriindsatsen
- b) specifikke tekniske foranstaltninger og, hvor det er relevant, midlertidige fravigelser af bestemmelserne i denne forordning, hvis sådanne fravigelser er nødvendige for fiskeriaktiviteterne og under forudsætning af, at forvaltningsplanen sikrer en bæredygtig udnyttelse af de pågældende ressourcer
- c) udvidet obligatorisk anvendelse af fartøjsovervågningssystemer eller lignende systemer for fartøjer med en længde overalt på 10-15 m
- d) midlertidige eller permanente begrænsninger i forbindelse med zoner, som er forbeholdt bestemte redskaber eller fartøjer, der har indgået forpligtelser som led i forvaltningsplanen.

2. Medlemsstaterne og/eller et regionalt rådgivende råd for Middelhavet kan forelægge Kommissionen forslag i sager, der har relation til udarbejdelsen af forvaltningsplaner. Kommissionen giver svar på sådanne forslag senest tre måneder efter at have modtaget dem.

Artikel 17

Forvaltningsplaner for visse fiskerier i territorialfarvande

1. Senest den 31. december 2004 vedtager medlemsstaterne forvaltningsplaner for fiskerier, der drives med vod fra fartøj, strandvod, omkredsede net eller skrabere i deres territorialfarvande. Artikel 6, stk. 2 og 3, og artikel 6, stk. 4, første afsnit, i forordning (EF) nr. 2371/2002 anvendes for disse forvaltningsplaner.

2. Medlemsstaterne kan efterfølgende vedtage andre forvaltningsplaner ud fra nye relevante videnskabelige oplysninger.

3. Medlemsstaterne sørger for relevant videnskabelig overvågning af forvaltningsplanerne. Specielt skal forvaltningsplanen for fiskerier efter kortlevende arter revideres hvert år for at tage højde for ændringer i rekrutteringens omfang.

4. Forvaltningsplanerne kan omfatte foranstaltninger, der er mere vidtgående end bestemmelserne i denne forordning, hvis formålet er:

a) at gøre fiskeredskaberne mere selektive

b) at begrænse genudsætning

c) at begrænse fiskeriindsatsen.

5. De foranstaltninger, der medtages i forvaltningsplanerne, skal stå i passende forhold til formålet, målene og den forventede tidsramme, og skal vedrøre:

a) bestandens eller bestandenes bevarelsesstatus

b) bestandens eller bestandenes biologiske kendetegn

c) kendetegnene ved de fiskerier, hvorved bestandene fanges

d) foranstaltningernes økonomiske konsekvenser for de berørte fiskerier.

6. Forvaltningsplanerne skal indeholde bestemmelser om udstedelse af særlige fiskeritilladelser i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1627/94¹⁵. Uanset artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1627/94 kan en særlig fiskeritilladelse også kræves af fartøjer med en længde overalt på under 10 m.

7. Forvaltningsplanerne meddeles Kommissionen i så god tid, at den kan fremsætte bemærkninger hertil, inden planen vedtages. Kommissionen meddeler de øvrige medlemsstater planerne.

8. Hvis en forvaltningsplan kan tænkes at berøre en anden medlemsstats fartøjer, må den først vedtages, når Kommissionen, den pågældende medlemsstat og det relevante regionale rådgivende råd er blevet hørt efter proceduren i artikel 8, stk. 3-6, i forordning (EF) nr. 2371/2002¹⁶.

9. Hvis Kommissionen ud fra meddelelsen i stk. 7 eller ny videnskabelig rådgivning mener, at en forvaltningsplan, der er vedtaget efter stk. 1, ikke sikrer tilstrækkelig høj beskyttelse af ressourcer og miljø, kan den efter at have hørt medlemsstaten anmode denne om at ændre planen, eller Kommissionen kan foreslå Rådet relevante foranstaltninger til beskyttelse af ressourcer og miljø.

¹⁵ EFT L 171 af 6.7.1994, s. 7.

¹⁶ EFT L 358 af 31.12.2002, s. 59.

Kapitel VIII

Kontrolforanstaltninger

Artikel 18

Fangst af målarter

1. De procentsatser, der er nævnt i artikel 8, stk. 4 og 6, artikel 9, stk. 1, artikel 12, stk. 1, og artikel 22, beregnes som levende vægt af alle levende akvatiske organismer om bord efter sortering eller ved landing. De kan beregnes på grundlag af en eller flere repræsentative prøver.
2. Når det gælder fiskerfartøjer, hvorfra der er omladet levende akvatiske organismer, skal de pågældende mængder medregnes ved beregning af de i stk. 1 nævnte procentsatser.

Artikel 19

Omladning

Kun fartøjsførere, der udfylder en logbog i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EØF) nr. 2847/93¹⁷, må omlade levende akvatiske organismer til andre fartøjer eller modtage omladninger af sådanne organismer fra andre fartøjer.

Artikel 20

Udpegede havne

1. Fangster taget med bundtrawl, pelagisk trawl, snurpenot, pelagiske langliner og hydrauliske skrabere må kun landes og markedsføres for første gang i havne, der er udpeget af medlemsstaterne.
2. Senest den 31. december 2004 sender medlemsstaterne en liste over udpegede havne til Kommissionen. Kommissionen videresender listen til de øvrige medlemsstater.

Artikel 21

Overvågning af fangsterne

I artikel 6, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2847/93 affattes andet punktum således:

"I forbindelse med fiskeriaktiviteter i Middelhavet skal alle arter, der er opført på en liste vedtaget i overensstemmelse med stk. 8, og hvoraf der om bord opbevares en mængde på over 10 kg levende vægt, anføres i logbogen.

For stærkt vandrende arter og små pelagiske arter skal dog hver mængde på over 50 kg levende vægt anføres i logbogen".

¹⁷ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1.

Kapitel IX

Foranstaltninger for stærkt vandrende arter

Artikel 22

Begrænsninger for anvendelse af bestemte fartøjs- og redskabstyper

I forordning (EF) nr. 973/2001 indsættes som artikel 4a:

"Artikel 4a

1. I Middelhavet må bundsatte garn i bred forstand og forankrede flydegarn ikke anvendes til fangst af følgende arter: hvid tun (*Thunnus alalunga*), almindelig tun (*Thunnus thynnus*), sværdfisk (*Xiphias gladius*), havbrasen (*Brama brama*), haj (*Hexanchus griseus*, *Cetorhinus maximus*, Alopiidae, Carcharhinidae, Sphyrnidae, Isuridae, Lamnidae).

2. I Middelhavet er det forbudt at anvende langliner med kroge, der har en samlet længde på under 10 cm og en bredde på under 4,5 cm, og at opbevare sådanne redskaber om bord for alle fiskerfartøjer, der anvender langliner, og som lander eller har en mængde sværdfisk (*Xiphias gladius*) om bord, der udgør over 20 % af fangsten i levende vægt efter sortering.

3. I Middelhavet er det fra 1. oktober til 31. januar hvert år forbudt at fiske med pelagiske langliner efter følgende arter: hvid tun (*Thunnus alalunga*), almindelig tun (*Thunnus thynnus*), sværdfisk (*Xiphias gladius*) og haj (*Hexanchus griseus*, *Cetorhinus maximus*, Alopiidae, Carcharhinidae, Sphyrnidae, Isuridae, Lamnidae).

4. I stk. 2 forstås ved:

a) "krogens samlede længde": skaftets maksimale samlede længde målt fra den ende af krogen, der bruges til at fastgøre linen, og som normalt har form som et øje, til bøjningens højeste punkt

b) "krogens bredde": den største horisontale afstand målt fra skaftets yderside til modhagens yderside."

Artikel 23

Mindstemål

I bilag IV til forordning (EF) nr. 973/2001 affattes oplysningerne om sværdfisk således:

"Sværdfisk (*Xiphias gladius*) i Atlanterhavet: 25 kg eller 125 cm (underkæbe)

Sværdfisk (*Xiphias gladius*) i Middelhavet: 110 cm (underkæbe) eller 16 kg urensset vægt (vægten af helfisken, dvs. før forarbejdning eller fjernelse af nogen del) eller 14 kg gællert og rensset vægt (vægt efter at gæller og indvolde er fjernet) (1)

(1) Den tolerancegrænse, der er nævnt i artikel 7, stk. 1, andet afsnit, gælder ikke for sværdfisk i Middelhavet."

Kapitel X

Foranstaltninger for farvandene omkring Malta

Artikel 24

25-sømile-forvaltningszonen omkring Malta

1. For EF-fiskerfartøjers adgang til farvande og ressourcer i en zone på indtil 25 sømil fra basislinjerne omkring de maltesiske øer (i det følgende benævnt "forvaltningszonen") gælder følgende:

a) i forvaltningszonen må kun fiskerfartøjer med en længde overalt på under 12 m fiske med andet end trukne redskaber

b) disse fartøjers samlede fiskeriindsats, udtrykt i samlet fiskerikapacitet, må ikke overstige gennemsnitsniveauet for 2000/01, som svarer til 1950 fartøjer med en samlet maskineffekt og tonnage på henholdsvis 83 000 kW og 4 035 GT.

2. Uanset stk. 1, litra a), må trawlere med en længde overalt på højst 24 m fiske i visse områder inden for forvaltningszonen, jf. bilag V, litra a), til denne forordning:

a) den samlede fiskerikapacitet for trawlere, som må fiske i forvaltningszonen, må ikke overstige 4 800 kW

b) fiskerikapaciteten for trawlere, der har tilladelse til at fiske på under 200 meters dybde, må ikke overstige 185 kW; 200-meter-dybdekurven er angivet ved en brudt linje af waypoints (positioner), som er anført i bilag V, litra b)

c) trawlere, der fisker i forvaltningszonen, skal have en særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 1627/94, og være opført på en liste, som hvert år forelægges Kommissionen af de berørte medlemsstater, og som indeholder fartøjernes navn, internationale registreringsnummer og karakteristika.

d) de kapacitetsgrænser, der er fastlagt i stk. 2, litra a) og b), tages med jævne mellemrum op til revision på grundlag af rådgivning fra relevante videnskabelige organer om deres indvirkning på bevarelsen af bestandene.

3. Hvis den samlede fiskerikapacitet som omhandlet i stk. 2, litra a) overstiger den samlede fiskerikapacitet for trawlere, der har en længde overalt på 24 m og derunder, og som har fisket i forvaltningszonen i referenceperioden 2000/01 (i det følgende benævnt "referencefiskerikapacitet"), fordeler Kommissionen denne overskydende disponible fiskerikapacitet mellem medlemsstaterne under hensyntagen de medlemsstaters interesser, der har ansøgt om tilladelse.

Referencefiskerikapaciteten udgør 3 600 kW.

4. Særlige fiskeritilladelser til den overskydende disponible fiskerikapacitet, jf. stk. 3, udstedes kun til fartøjer, som indgår i EF's fortegnelse over fiskerfartøjer på tidspunktet for anvendelsen af denne artikel.

5. Hvis den samlede fiskerikapacitet for trawlere, der har tilladelse til at fiske i forvaltningszonen efter stk. 2, litra c), overstiger den øvre grænse i stk. 2, litra a), fordi denne grænse er blevet sat ned efter revisionen i stk. 2, litra d), fordeler Kommissionen fiskerikapaciteten mellem medlemsstaterne på følgende grundlag:

- a) fiskerikapaciteten i kW for fartøjer, der har fisket i zonen i perioden 2000/01, får første prioritet
- b) fiskerikapaciteten i kW for fartøjer, der har fisket i zonen på andre tidspunkter, får anden prioritet
- c) eventuelt overskydende fiskerikapacitet for andre fartøjer fordeles mellem medlemsstaterne under hensyntagen til de medlemsstaters interesser, der har ansøgt om tilladelse.

6. Uanset stk. 1, litra a), har fartøjer, der fisker med snurpenot eller langliner, og fartøjer, der fisker efter guldmakrel i overensstemmelse med artikel 25, tilladelse til at fiske i forvaltningszonen. De får en særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 1627/94, og opføres på en liste, som hvert år forelægges Kommissionen af de berørte medlemsstater, og som indeholder fartøjernes navn, internationale registreringsnummer og karakteristika.

7. Førere af trawlere, som har tilladelse til at fiske i forvaltningszonen efter stk. 2, og som ikke har VMS, skal meddele hver indsejling i og udsejling fra forvaltningszonen til deres myndigheder og til myndighederne i kyststaten.

Artikel 25

Fiskeri efter guldmakrel

1. I forvaltningszonen er det fra 1. januar til 31. juli hvert år forbudt at fiske efter guldmakrel (*Coriphaena* spp.) med indretninger, der tiltrækker fisk.

2. Højst 130 fartøjer må fiske efter guldmakrel i zonen.

3. Senest den 30. juni hvert år fastlægger de maltesiske myndigheder FAD-strengene og tildeler hver FAD-streng til EF-fiskerifartøjer. EF-fiskerifartøjer, der fører et andet flag end Maltas, må ikke udnytte FAD-strengene inden for 12-sømilezonen.

4. Senest den 1. juli hvert år sender de maltesiske myndigheder Kommissionen en liste over fiskerifartøjer, der må fiske efter guldmakrel.

5. Fiskerifartøjer, der må deltage i guldmakrelfiskeriet, skal have en særlig fiskeritilladelse, jf. artikel 7 i forordning (EF) nr. 1627/94, og være opført på en liste, som hvert år forelægges Kommissionen af de berørte medlemsstater, og som indeholder fartøjernes navn, internationale registreringsnummer og karakteristika.

Uanset artikel 1, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1627/94 kræves der en særlig fiskeritilladelse for fartøjer med en længde overalt på under 10 m.

Kapitel XI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 26

Beslutningsprocedure

Medmindre andet er fastsat i denne forordning anvender Rådet proceduren i traktatens artikel 37.

Artikel 27

Gennemførelsesbestemmelser

Gennemførelsesbestemmelser til artikel 8, 21, 24 og 25 i denne forordning vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 2, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 28

Ændringer

Ændringer til bilagene vedtages efter proceduren i artikel 30, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2371/2002.

Artikel 29

Ophævelse

Forordning (EF) nr. 1626/94 ophæves.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

Artikel 30

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tredivtedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 24 og 25 anvendes fra datoen for Maltas tiltrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...]

På Rådets vegne
Formand
[...]

BILAG I
Tekniske krav til trawltilbehør og -tilrigning

Definitioner

I dette bilag forstås ved:

- a) "net af paralleltrullet garn": net, der er fremstillet af to eller flere garner, hvor garnerne kan adskilles mellem knuderne, uden at garnets struktur beskadiges
- b) "knudeløst net": net, der består af firsidede masker, hvis sider er omtrent lige lange, og hvis hjørner udgøres af sammenvævningen af garnerne fra to hosliggende sider i masken
- c) "kvadratmasket net": en netkonstruktion, der er monteret således, at det ene af de to sæt parallelle linjer, der udgøres af maskestolperne, er parallelt med nettets længdeakse, mens det andet sæt danner rette vinkler på denne akse
- d) "trawlkrop": den tilspidsede del i det forreste af et trawl
- e) "forlængelsesstykke": den utilspidsede del, bestående af et eller flere paneler, mellem trawlkroppen og fangstposen
- f) "fangstpose": den bageste del af et trawl, der består af net med samme maskestørrelse, og som enten er cylindrisk eller kegleformet
- g) "ballonpose": fangstpose, der består af et eller flere netpaneler med samme maskestørrelse, og som, når den udstrækkes i bredden, bliver bredere og bredere bagtil og derfor får større og større omkreds
- h) "buksepose": et eller flere netpaneler med samme maskestørrelse og mål, der er fastgjort til hinanden langs siderne i trawlets længdeakse ved hjælp af en sømline
- i) "lommeformet pose": fangstpose, hvis bageste over- og underpanel er sammenføjet på tværs, eller en fangstpose, hvis bageste del består af ét foldet panel
- j) "tværgående sømforstærkningstov": udvendigt tov, der løber på tværs af nettets længdeakse, i den bageste del af fangstposen, enten langs sammenføjnngen mellem over- og underpanel eller langs folden i det bageste foldede panel, når der kun er ét panel. Tovet kan enten være en forlængelse af sidesømforstærkningstovet eller et særskilt tov.

a) Tilladt trawltilbehør

1. Uanset artikel 8 i Kommissionens forordning (EF) nr. 3440/84 er det tilladt at anvende en mekanisk tvær- eller langsgående lynlåslukkeanordning til at lukke åbningen til tømning af lommeformede fangstposer.
2. En tværgående lynlåslukkeanordning skal være fastgjort højst 1 m fra de bageste masker i fangstposen.

b) Tilrigningskrav

1. Der må ikke anvendes ballonposer i trawl. Antallet af lige store masker må ikke i nogen fangstposeomkreds øges fra fangstposens forende til fangstposens bagende.
2. Omkredsen af den bageste del af trawlkroppen (den tilspidsede del) eller forlængelsesstykket (den utilspidsede del) skal være mindst 10 % større end omkredsen af forenden af fangstposen i snæver forstand. Denne bestemmelse gælder for alle trukne redskaber med en maskestørrelse er højst 60 mm.
3. Der kan i et trukket netredskab indsættes kvadratmaskede paneler i den øverste halvdel eller på overvingen af nettet, foran forlængelsesstykkerne, eller på et hvilket som helst sted mellem forlængelsesstykkets forende og fangstposens bagende. Et panel må ikke på nogen måde blokeres af tilbehør på nettets inder- eller yderside. Et panel skal være lavet af knudeløst net eller af net med fastsiddende knuder og være indsat på en sådan måde, at maskerne altid forbliver helt åbne, mens der fiskes. De nærmere bestemmelser for yderligere tekniske specifikationer for kvadratmaskede paneler vedtages efter proceduren i artikel 27 i denne forordning.
4. Det er forbudt at medføre eller at anvende trukne netredskaber, hvis fangstpose helt eller delvis er fremstillet af netmateriale med masker af anden art end kvadratmasker eller diamantmasker.
5. Punkt 4 gælder ikke for vod brugt fra fartøj, hvis fangstpose har en maskestørrelse på under 10 mm.
6. Artikel 6, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3440/84 ændres, så maskestørrelsen i forstærkningsposen skal være mindst 120 mm for bundtrawl, hvis maskestørrelsen i fangstposen er under 60 mm. Denne bestemmelse kommer kun til at gælde for Middelhavet og berører således ikke andre EF-farvande. Hvis maskestørrelsen i fangstposen er mindst 60 mm, anvendes artikel 6, stk. 4, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3440/84.
7. Lommeformede poser må kun have én tømningåbning.
8. Det tværgående forstærkningstovs længde skal svare til mindst 20 % af fangstposens omkreds.
9. Forstærkningsposen, jf. artikel 6 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3440/84, skal have en omkreds på mindst 1,3 gange fangstposens omkreds.
10. Det er forbudt at medføre eller at anvende trukne netredskaber, hvis fangstpose helt eller delvis er fremstillet af enkeltgarnsnet med en trådtykkelse på over 3,5 mm.
11. Det er forbudt at medføre eller at anvende trukne netredskaber, hvis fangstpose helt eller delvis er fremstillet af parallelbundet garn.
12. Der må ingen steder i bundtrawl anvendes garn med en trådtykkelse på over 6 mm.

BILAG II

Krav til fiskeredskabers specifikationer

Definitioner

I dette bilag forstås ved:

- (1) ”netredskabers længde”: overtællens længde. Bundsatte garns og drivgarns længde kan også defineres på grundlag af vægt eller volumen.
- (2) ”netredskabers højde”: maskernes samlede højde (inkl. knuder), når de i våd tilstand holdes strakt vinkelret på flydelinen.

1. Skrabere

Skrabere må højst være 4 m brede, undtagen skrabere til svampefiskeri (gagava).

2. Omkredsede net (noter med og uden snurpewire)

Nettet må højst være 800 m langt og 120 m højt, undtagen for tunnoters vedkommende.

3. Toggegarn og hildingsgarn

- Toggegarn må højst være 4 m høje.
- Bundsatte garn og forankrede flydegarn må højst være 10 m høje.
- Hvert fartøj må højst medføre og sætte 4 000 m toggegarn, bundsatte garn eller forankrede flydegarn.
- Trådtykkelsen i bundsatte garn og forankrede flydegarn må højst være 0,5 mm.

4. Kombinerede bundsatte garn (toggegarn + hildingsgarn)

- Kombinerede bundsatte garn må højst være 10 m høje.
- Hvert fartøj må højst medføre og sætte 2 500 m kombinerede garn.
- Trådtykkelsen i hildingsgarn må højst være 0,5 mm.

5. Drivgarn

- Fartøjer må ikke medføre og sætte drivgarn, der er længere end maksimumslængden fastsat ved forordning (EF) Nr. 1239/98 af 8. juni 1998¹⁸ om ændring af forordning (EF) nr. 894/97 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne¹⁹.

6. Langline til bundfiskeri

Hvert fartøj må højst medføre og sætte 7 000 m langline.

¹⁸ EFT L 171 af 17.6.1998, s. 1.

¹⁹ EFT L 132 af 23.5.1997, s. 1.

7. Tejnelænke til fiskeri efter dybhavskrebsdyr

Hvert fartøj må højst medføre og sætte 5 km tejnelænke.

8. Flydeline

Hvert fartøj må højst medføre og sætte 60 km flydeline.

Bilag III
Mindstemål for marine organismer

VIDENSKABELIGT NAVN.	Mindstemål
1. Fisk	
<i>Dicentrarchus labrax</i>	25 cm
<i>Diplodus annularis</i>	12 cm
<i>Diplodus puntazzo</i>	18 cm
<i>Diplodus sargus</i>	23 cm
<i>Diplodus vulgaris</i>	18 cm
<i>Engraulis encrasicolus</i> *	11 cm
<i>Epinephelus</i> spp.	45 cm
<i>Lithognathus mormyrus</i>	20 cm
<i>Merluccius merluccius</i>	15 cm (indtil 31. december 2008) 20 cm (fra 1. januar 2009)
<i>Mullus</i> spp.	11 cm
<i>Pagellus acarne</i>	17 cm
<i>Pagellus bogaraveo</i>	33 cm
<i>Pagellus erythrinus</i>	15 cm
<i>Pagrus pagrus</i>	18 cm
<i>Polyprion americanus</i>	45 cm
<i>Sardina pilchardus</i> **	13 cm
<i>Scomber japonicus</i>	18 cm
<i>Scomber scombrus</i>	18 cm
<i>Solea vulgaris</i>	25 cm
<i>Sparus aurata</i>	20 cm
<i>Trachurus</i> spp.	15 cm
2. Krebsdyr	
<i>Homarus gammarus</i>	30 cm SL
<i>Nephrops norvegicus</i>	20 mm RL 70 mm SL
Palinuridae	105 mm RL
<i>Parapenaeus longirostris</i>	20 mm RL
3. Toskallede bløddyr	
<i>Pecten jacobeus</i>	11 cm

SL: Samlet længde RL: Rygskjoldets længde

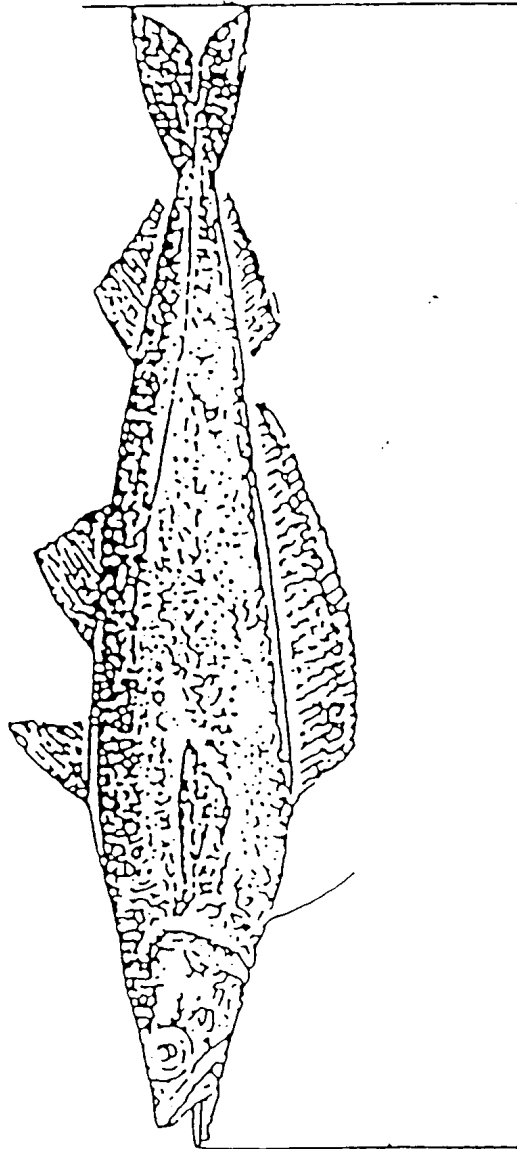
(*) Ansjos: Medlemsstaterne kan anvende 110 fisk pr. kg i stedet for mindstemålet

(**) Sardin: Medlemsstaterne kan anvende 55 fisk pr. kg i stedet for mindstemålet

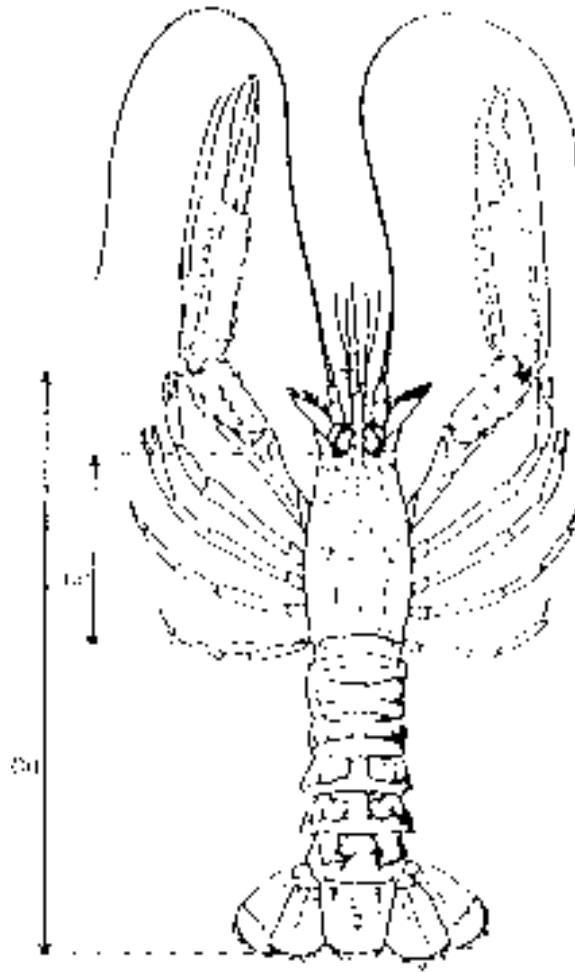
Bilag IV
Måling af marine organismers størrelse

1. Fisks størrelse måles som vist i figur 1 fra snudespids til halefinnens spids.
2. Jomfruhummers (*Nephrops norvegicus*) størrelse måles som vist i figur 2:
 - som rygskjoldets længde målt parallelt med midterlinjen fra en af øjenhulernes bagkant til den bageste kant af rygskjoldet, og/eller
 - som samlet længde målt fra spidsen af pandetornen til bagkanten af svømmeviftens midterstykke, bortset fra hårkanten.
3. Europæisk hummers (*Homarus gammarus*) størrelse måles som vist i figur 3: som samlet længde målt fra spidsen af pandetornen til bagkanten af svømmeviftens midterstykke, bortset fra hårkanten.
4. Langusters (*Palinuridae*) størrelse måles som vist i figur 4 som rygskjoldets længde målt fra spidsen af pandetornen til midten af den bageste kant af rygskjoldet.
6. Toskallede bløddyr størrelse måles som vist i figur 5 tværs over skallen, hvor denne er længst.

Figur 1

Figur 2

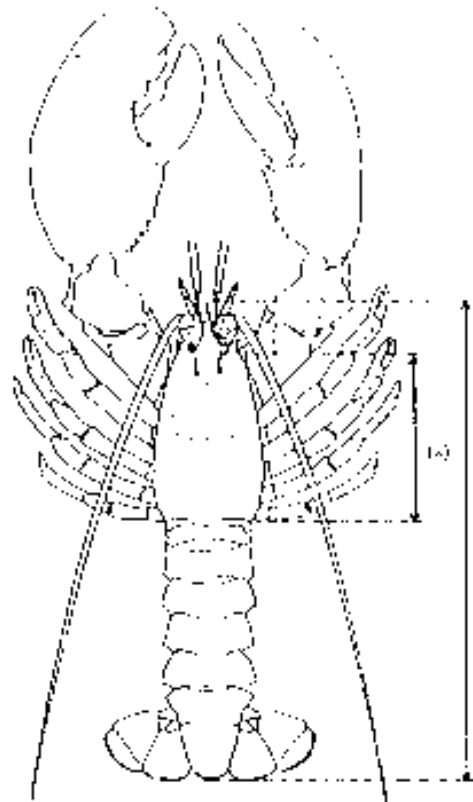
(Nephrops)

Jomfruhummer

a) Rygskjoldets længde

b) Samlet længde

Figur 3

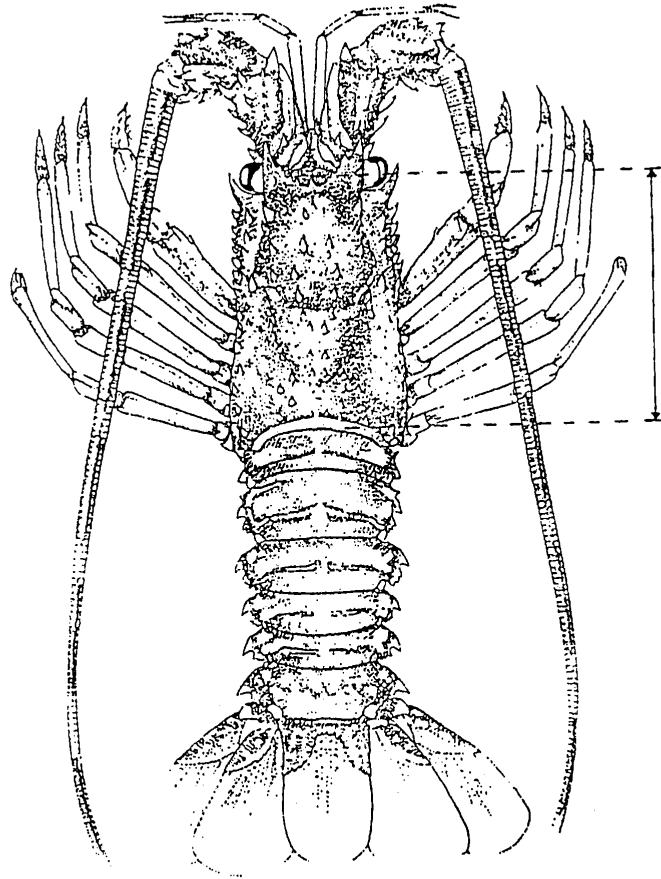
(Homarus)

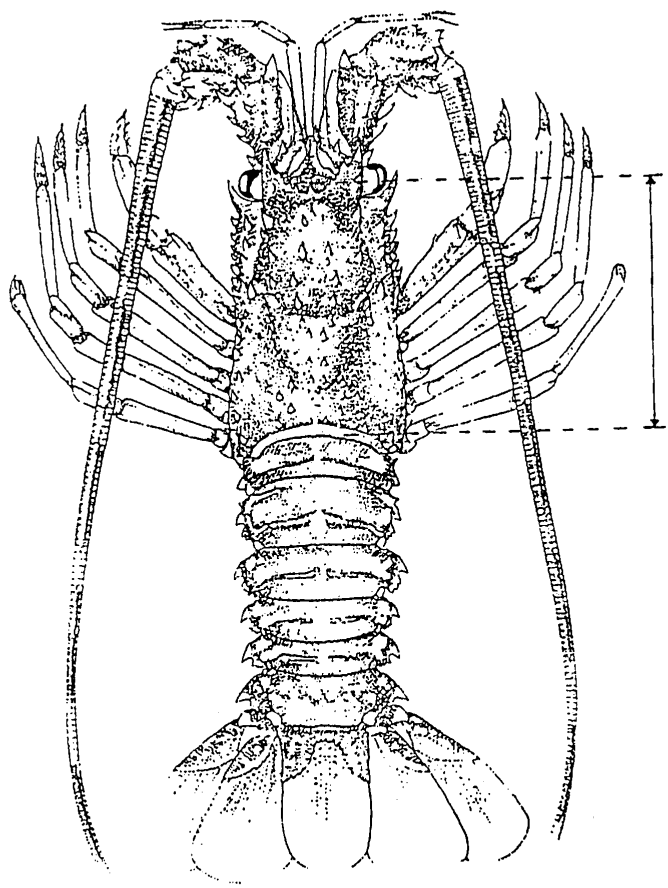
Hummer

a) Rygskjoldets længde

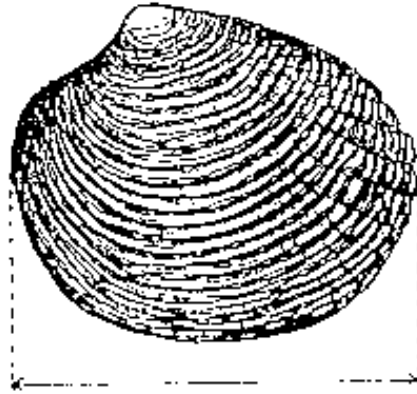
b) Samlet længde

Figur 4

Figur 5

Bilag V25-sømile-forvaltningszonen omkring de maltesiske øer

a) Områder i nærheden af de maltesiske øer, hvor det er tilladt at fiske med trawl: geografiske koordinater

Zone A	Zone H
A1 – 36.0172°N, 14.1442°Ø A2 – 36.0289°N, 14.1792°Ø A3 – 35.9822°N, 14.2742°Ø A4 – 35.8489°N, 14.3242°Ø A5 – 35.8106°N, 14.2542°Ø A6 – 35.9706°N, 14.2459°Ø	H1 – 35.6739°N, 14.6742°Ø H2 – 35.4656°N, 14.8459°Ø H3 – 35.4272°N, 14.7609°Ø H4 – 35.5106°N, 14.6325°Ø H5 – 35.6406°N, 14.6025°Ø
Zone B	Zone I
B1 – 35.7906°N, 14.4409°Ø B2 – 35.8039°N, 14.4909°Ø B3 – 35.7939°N, 14.4959°Ø B4 – 35.7522°N, 14.4242°Ø B5 – 35.7606°N, 14.4159°Ø B6 – 35.7706°N, 14.4325°Ø	I1 – 36.1489°N, 14.3909°Ø I2 – 36.2523°N, 14.5092°Ø I3 – 36.2373°N, 14.5259°Ø I4 – 36.1372°N, 14.4225°Ø
Zone C	Zone J
C1 – 35.8406°N, 14.6192°Ø C2 – 35.8556°N, 14.6692°Ø C3 – 35.8322°N, 14.6542°Ø C4 – 35.8022°N, 14.5775°Ø	J1 – 36.2189°N, 13.9108°Ø J2 – 36.2689°N, 14.0708°Ø J3 – 36.2472°N, 14.0708°Ø J4 – 36.1972°N, 13.9225°Ø
Zone D	Zone K
D1 – 36.0422°N, 14.3459°Ø D2 – 36.0289°N, 14.4625°Ø D3 – 35.9989°N, 14.4559°Ø D4 – 36.0289°N, 14.3409°Ø	K1 – 35.9739°N, 14.0242°Ø K2 – 36.0022°N, 14.0408°Ø K3 – 36.0656°N, 13.9692°Ø K4 – 36.1356°N, 13.8575°Ø K5 – 36.0456°N, 13.9242°Ø
Zone E	Zone L
E1 – 35.9789°N, 14.7159°Ø E2 – 36.0072°N, 14.8159°Ø E3 – 35.9389°N, 14.7575°Ø E4 – 35.8939°N, 14.6075°Ø E5 – 35.9056°N, 14.5992°Ø	L1 – 35.9856°N, 14.1075°Ø L2 – 35.9956°N, 14.1158°Ø L3 – 35.9572°N, 14.0325°Ø L4 – 35.9622°N, 13.9408°Ø
Zone F	Zone M
F1 – 36.1423°N, 14.6725°Ø F2 – 36.1439°N, 14.7892°Ø F3 – 36.0139°N, 14.7892°Ø F4 – 36.0039°N, 14.6142°Ø	M1 – 36.4856°N, 14.3292°Ø M2 – 36.4639°N, 14.4342°Ø M3 – 36.3606°N, 14.4875°Ø M4 – 36.3423°N, 14.4242°Ø M5 – 36.4156°N, 14.4208°Ø
Zone G	Zone N
G1 – 36.0706°N, 14.9375°Ø G2 – 35.9372°N, 15.0000°Ø G3 – 35.7956°N, 14.9825°Ø G4 – 35.7156°N, 14.8792°Ø G5 – 35.8489°N, 14.6825°Ø	N1 – 36.1155°N, 14.1217°Ø N2 – 36.1079°N, 14.0779°Ø N3 – 36.0717°N, 14.0264°Ø N4 – 36.0458°N, 14.0376°Ø N5 – 36.0516°N, 14.0896°Ø N6 – 36.0989°N, 14.1355°Ø

b) Geografiske koordinater for nogle waypoints (positioner) langs 200-meter-dybdekurven inden for 25-sømile-forvaltningszonen

ID	Breddegrad	Længdegrad
1	36.3673°N	14.5540°Ø
2	36.3159°N	14.5567°Ø
3	36.2735°N	14.5379°Ø
4	36.2357°N	14.4785°Ø
5	36.1699°N	14.4316°Ø
6	36.1307°N	14.3534°Ø
7	36.1117°N	14.2127°Ø
8	36.1003°N	14.1658°Ø
9	36.0859°N	14.152°Ø
10	36.0547°N	14.143°Ø
11	35.9921°N	14.1584°Ø
12	35.9744°N	14.1815°Ø
13	35.9608°N	14.2235°Ø
14	35.9296°N	14.2164°Ø
15	35.8983°N	14.2328°Ø
16	35.867°N	14.4929°Ø
17	35.8358°N	14.2845°Ø
18	35.8191°N	14.2753°Ø
19	35.7863°N	14.3534°Ø
20	35.7542°N	14.4316°Ø
21	35.7355°N	14.4473°Ø
22	35.7225°N	14.5098°Ø
23	35.6951°N	14.5365°Ø
24	35.6325°N	14.536°Ø
25	35.57°N	14.5221°Ø
26	35.5348°N	14.588°Ø
27	35.5037°N	14.6192°Ø
28	35.5128°N	14.6349°Ø
29	35.57°N	14.6717°Ø
30	35.5975°N	14.647°Ø
31	35.5903°N	14.6036°Ø
32	35.6034°N	14.574°Ø
33	35.6532°N	14.5535°Ø
34	35.6726°N	14.5723°Ø
35	35.6668°N	14.5937°Ø
36	35.6618°N	14.6424°Ø
37	35.653°N	14.6661°Ø
38	35.57°N	14.6853°Ø
39	35.5294°N	14.713°Ø
40	35.5071°N	14.7443°Ø
41	35.4878°N	14.7834°Ø
42	35.4929°N	14.8247°Ø
43	35.4762°N	14.8246°Ø
44	36.2077°N	13.947°Ø
45	36.1954°N	13.96°Ø
46	36.1773°N	13.947°Ø
47	36.1848°N	13.9313°Ø
48	36.1954°N	13.925°Ø
49	35.4592°N	14.1815°Ø
50	35.4762°N	14.1895°Ø
51	35.4755°N	14.2127°Ø
52	35.4605°N	14.2199°Ø
53	35.4453°N	14.1971°Ø

Bilag VI
Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1626/94	Denne forordning
Artikel 1, stk. 1,	Artikel 1, stk. 1,
Artikel 1, stk. 2, første afsnit	Artikel 6, 15 og 17
Artikel 1, stk. 2, andet afsnit	Artikel 3
Artikel 2, stk. 1 og 2	Artikel 7
Artikel 2, stk. 3	Artikel 15 og 17
Artikel 3, stk. 1, første afsnit	Artikel 12, stk. 1, første afsnit, og stk. 5
Artikel 3, stk. 1, andet og tredje (1a) afsnit	Artikel 12, stk. 2 og 5, og artikel 17
Artikel 3, stk. 2	Artikel 12, stk. 1, andet afsnit, og artikel 17
Artikel 3, stk. 3	Artikel 4
Artikel 3, stk. 4	Artikel 12, stk. 3
Artikel 4	Artikel 6
Artikel 5	Artikel 11 og bilag II
Artikel 6, stk. 1, 1a og 2	Artikel 8 og 17
Artikel 6, stk. 3	Bilag II
Artikel 7	Artikel 20
Artikel 8, stk. 1 og 3	Artikel 13, bilag III og IV
Artikel 9	Artikel 1, stk. 2
Artikel 10	----
Artikel 11	Artikel 30
Bilag I	Artikel 3 og 4
Bilag II	Article10, bilag I og II
Bilag III	Artikel 8, stk. 3, 4 og 5
Bilag IV	Bilag III